

“Ermənilik” və Xocalı soyqırımı

Ruşan Ruşanzadə,

Siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktoru, AMEA-nın Fəlsəfə İnstitutu,
“Sosiologiya” şöbəsinin böyük elmi işçisi

“Ermənilik” ideyasının həm yaranışı, patogen ideologiya olaraq erməni kütləsini buna yoluxdurması, həm də bu ideologiyanın mütəmadi olaraq şüurlara hopdurmaq və davamlı surətdə təbliğinin, elmi, ictimai-siyasi sferada erməni nümayəndələrinin (təbliğatçıların, kotolizatorların) formalaşması üçün I Pyotrdan etibarən Rusiya imperiyası, sonralar Sovet Rusiyası, hazırda isə müasir Rusiyanın müəyyən dairələri tərəfindən birbaşa xüsusi fəaliyyət aparılmışdır, indi də aparılır. Başqa sözlə, həmin dairələr ənənəvi olaraq erməniliyin “carçılarını doğmuş və bəsləmişdir. Bu fikrimi əsaslandırmaq üçün 10.02.2016-cı ildə erməni diaspor təşkilatlarının dəstəyi ilə cəllad, bütövlükdə Qarabağ hadisələrində, xüsusən də Xocalı faciəsində **türk körpələrinin qatili** kimi “məşhurlaşan” **cani Zori Balayanın** səkkizcildlik kitabının Rusiyada dövlət səviyyəsində nəşr edilməsi və Rusiyanın görkəmli nümayəndələrinin iştirakı ilə təntənəli təqdimatının keçirilməsini qeyd edə bilərəm. Bu, yuxarıda deyilənlərin əyani sübutudur.

“Ermənilik” ideologiyası nədir? Buna cavab üçün K. Rusiyanın “Ermənistan” - bu, sadəcə, ölkə deyil, ən azı sivilizasiyadır” xülyasını, yaxud Q. Matevosyanın erməniliyin atributu kimi qəbul edilən xülyalarına nəzər salaq: “Vətən Allahdan vacibdir. Vətəndən vacibi kilsə, kilsədən vacibi Böyük Tıqran, Böyük Tıqrandan vacibi isə Böyük Ermənistandır”. Bu ideologiya təkcə Qərbi Azərbaycanda, qədim İrəvan ərazilərində olan türk torpaqları ilə məhdudlaşmır. Belə ki, erməni quldurluğunun etnokorporasiya ideoloqlarından olan Sergey Vardanyana görə, İrəvandan savayı Türkiyə, Azərbaycan şəhərləri başda olmaqla Tiflis, Kiyev, Yerusəlim, Soçi, habelə Avropada Almaniyanın Bavariya torpaqları və Macarıstan da daxil olmaqla erməniliyin 22 paytaxtı var.

Bununla belə, “Ermənistan paytaxtları” kitabının müəllifi bir dəfə müsahibə verərkən jurnalistin “Görəsən, nə üçün belə az?” sualına cavab olaraq iblisanə ah çəkir və “Ermənistanın bütün 22 paytaxtı haqqında yazmağa bir ömür bəs etmədiyini” “kədərle” söyləyir.

Yeri gəlmişkən, qeyd edilməlidir ki, bu kitab erməniliyi daima dəstəkləyən Vatikanın kitabxanasında yuxarı sıralarda saxlanılır... Əgər həmin kitab Vatikan kitabxanasında belə “nüfuz”a malikdirsə və hazırkı vəziyyətdə üzde demokratiyadan, humanizmdən dəm vuran, arxada isə terror maşını olan işğalçı, erməniliyi qidalandıran, dəstəkləyən müttəfiqlərin hansı məqsədlərdə olduğu buradan aydın görünür.

Fikrimi əsaslandırmaq üçün vurğulayım ki, mənə Rusiyanın Gürcüstanın ərazi bütövlüyünü pozduğu zaman 09.09.2008-ci ildə Fransa Prezidenti N. Sarkozinin təcili olaraq Tiflisə gəlməsi, həmçinin Ukrayna hadisələrində Krımın işğalına görə ABŞ-ın və Avropanın Rusiyaya göstərdiyi təzyiqlər, sanksiyalar yuxarıda qeyd etdiyimiz xristianlıq amilinin bariz nümunələridir. Halbuki, **Ermənistan Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü pozanda, Qarabağda faciələri yaradanda, Xocalı soyqırımı törədəndə həmin dövlətlər müşahidəçi mövqeyində idilər. Hətta 2016-cı ilin Aprel döyüşlərində Azərbaycanın haqq işinə qarşı çıxaraq başda BMT-nin baş katibi olmaqla bütün həmin xristian dövlət başçıları Azərbaycanı dayanmağa çağırdı (məcbur etdi - R.R.) Yəqin ki, aydındır nə demək istəyirəm.**

Erməniliyin “dənizdən-dənizə Ermənistan” planına toxunan Ö.F. Nemanzadə hələ 1905-ci ildə “irşad” qəzetində yazırdı: “Ermənilər öz planlarını həyata keçirmək üçün bizi İrəvandan, Qarabağdan və Qarsdan qovmağa çalışacaqlar. Biz bilməliyik ki, ermənilər bu yolda hər bir alçaqlığa əl ata bilirlər. Onlar qəsdən müsəlmanları öz üzərlərinə qaldıracaq, onların hücumuna və özlərinin müəyyən itkisinə şərait yaradacaq və beləliklə, bütün Avropanın diqqətini “əzabkeş bir xalq” olmalanna cəlb edəcəklər. Onlar öz cinayətləri üçün tədricən planlar hazırlayırlar və onu həyata keçirməyə yollar axtarırlar”... Çox təəssüf ki, bu tarixi fikir öz təsdiqini tapdı.

“Ermənilik” heç şübhəsiz ki, daima dindən çox uzaq kilsədə təşkilatlanıb və kilsədən koordinasiya edilib. Bu ideologiyanın strateji hazırlığı və taktiki təchizatı baxımdan kilsə əvəzəilməz qərargahdır. Ona görə də haylar hələ XIX-XX əsrlərdə Gürcüstan ərazilərindəki kilsələri belə ən hiyləgər vasitələrlə işğal etməyə çalışıblar. Bu gün də ermənilərin Gürcüstanda 400-dən çox kilsəyə iddiaları var. Bununla bağlı görkəmli gürcü yazıçısı və maarifçisi İ.Q. Çavçavadze 1902-ci ildə yazdığı “Bağırən daşlar və erməni təlimləri” adlı kitabında hayların işğalçı simasını bir daha ifşa etmişdir.

Məhz tarixən Xocalı soyqırımına qədər baş verən hadisələrin hamısı belə planlı istiqamətdə inkişaf edib. Lakin təəssüf ki, biz bir xalq olaraq lazımı ibrətlər almamış, düzgün nəticələr çıxarmamışıq.

“Erməniliyin əvvəlki etnososial mühitdə yeni mifologemlər axtarışını dayandırmaq və milli ekokvadratdan çıxmaq cəhdi etnokorporasiyanın artıq hamıdan üstün olması kimi təhlükəli həddə gətirib çıxarıb və “bəşəriyyətin yaranmasında və inkişafında” xüsusi hal qismində özünün yeni konseptual “mən” cizgilərini faktik olaraq önə çəkib”.

Erməniliyin bir ideologiya kimi formalaşdırılması, zaman-zaman erməni kütləsinin beyninə yeridilməsi və bu parazit ideologiyanın təkcə qənim kəsildikləri türkcə qarşı deyil, hətta məqsədlərinə müvafiq olmayan, başqa cür düşünən, elitar ermənilərin belə, terrorlarla sıradan çıxarılması faktları da mövcuddur. Bu faktın reallığını Amerika tədqiqatçısı erməni Jirayr Libaridyana da təsdiq edir ki, XX əsrin sonlarında erməni komitələrinin terrora məruz qoyduğu hər üç nəfərdən ikisi ermənilik ideologiyasına qarşı olan ziyalı ermənilər olmuşdur. Eyni zamanda, 1999-cu ildə Ermənistan parlamentində “gəlin işğal edilən əraziləri qaytaraq. İşğal edilən torpaqdan Vətən olmaz” təklifi ilə çıxış edən Dəmirçiyana və onun tərəfdarlarına qarşı törədilən silahlı qətlə hadisəsi də buna əyani nümunədir...

Erməniliyin ideoloqlarından olan, daha çox Njde ləqəbi ilə tanınan Ter-Arutunyan mənsub olduğu kütlənin rəzil-dilənçi psixologiyasını yaxşı tanıdığından həmin psixologiyanı da özlərinin nicat yolu kimi qabardır. Onun fikrinə görə erməniliyin məqsədləri dünya dövlətlərinin qarşısında dilənçiliklə də olsa həyata keçirilməlidir. O yazır: “Dilənmək və göz yaşları - bütöv bir xalqın psixologiyasıdır, bizim yeganə silahımızdır... Dilənçiyə ürəkləri yandıq üçün yox, iyrendiklərindən kömək edirlər. İnsanların, hətta ən ləyaqətsiz adamların yazığı gəlməsi üçün zəhlətökən dilənçi eqoizmi mütləq təbii sayılır. Əgər o üstəlik əlildirsə, daha zəhlətökən və tələbkər dilənçi olur. Bax, dilənçi eqoizmi və əlil tələbkərliyi xalqın psixologiyasına çevrilib”. Buradan aydın görünür ki, ermənilərin xarici himayədarları və dünya ölkələrindən alınan maddi-fiziki yardım və siyasi dividend hansı - özlərinəməxsus xarakter - müqabilində əldə edilir. Həm də qeyd edilməlidir ki, dilənçilik psixologiyası ən asan yolla istədiyini əldə etmək hiyləsinin əlamətidir. **Dilənçi psixologiyası barədə xüsusi olaraq danışmaq lazımdır. Lakin burada bir məsələni qeyd etmək zəruridir ki, “qaraçılıq” adətlərinin daşıyıcısı olan dilənçilər qapı-qapı gəzib diləndiyi zaman ev sahibi evdədirsə (süni yazıqlıq zəllilik göstərib) nəisə qoparmağa müvəffəq olurlar. Elə ki, ev sahibi evdə olmadı, dilənən üçün əla oğurluq fürsəti yaranır və evdəki ən kiçik həcmli, amma ən qiymətli əmlak oğurlanır...məhz bu dilənçilər tərəfindən. Bu müqayisədə alınan nəticə budur ki, biz, ermənilərin Türk deyə müraciət etdiyi (əlbəttə düşmənimiz bizi yaxşı tanıyır) bir xalq olaraq əsrlərdir evimizdə elə yuxuya getmişik ki, bizim evdə olub-olmamağımızdan asılı olmayaraq artıq evimizin 20 yox, 80 faizi onlar tərəfindən oğurlanıb...**

Demək olar ki, ermənilik son illərdə - **Xocalı Soyqırımı - kimi bəşəri cinayətini** məhz elə həmin dilənçiliklə, özünü yazıq və zavallı kimi göstərməklə pərdələmişdir. Bu psixologiya öz dilənçilik sferasını o qədər genişləndirib və artıq nifrət doğurur ki, bunu hətta erməni olan, “Mayk Aden” kimi tanınan yazıçı Tigran Kuyuncan Amerika mətbuatında **“Ermənistan! Ah, rəzil qapıçı!”** adlandırır.

Qeyd edim ki, erməniliyin rəzil-dilənçilik missiyası artıq ABŞ-ın siyasi elitesinin da əlindən “ənam” almağa müvəffəq olub. (Baxmayaraq ki, son illərdə ABŞ-ın 21 ştatında Xocalı Soyqırımı qətlə hadisəsi kimi tanınıb).

Dilənçi aqressiyası ilə özünə arxa qazanan, xislətində quduzluq, təcavüz olan ermənilik öz terrorlarını bundan sonra da həyata keçirməsi və heç vaxt sülhməramlı münasibətə meyilli olmayacağı şəksizdir. Bu fikrimi əsaslandırmaq üçün akademik Nizami Cəfərovun “ermənilik xarakterində səmimilik yoxdur” fikrinə istinad edə bilərəm. Bu mətləbin açıqlanması baxımından ermənilərin özləri də (hətta cahilcəsinə) özlərini ifşa edən fikirlər səsləndiriblər. Məsələn, məhz elə erməni ideoloqlarından olan Ter-Arutunyan öz mənfur əqidələrinə sadıq qalaraq özünü kütləvi **işğalçı psixozuna** yoluxmuş erməni kütləsinə tutaraq deyir: “...sülh şəraitini hətta normal adlandırmaq olmaz. Bəşəriyyətə görə sülh şəraiti **ermənilik** üçün yorğunluqdan başqa bir şey deyil. Şərqdə hökm sürən sülh bizim üçün təcridi məhv etmədir”.

Bura qədər göstərilən arqumentlər eybəcər ermənilik anlayışının mənfur mahiyyətinin açılması üçündür. Belə ki, Rus imperiyası 1828-ci ildən - **“parçala hökm sür” siyasəti** apararaq qədim İrəvan ərazisində əslində (həmin zaman üçün Osmanlıya) Türkiyəyə qarşı olacaq “Ermənistan” yaratdı. Bununla yanaşı, Güney Azərbaycanla Quzey Azərbaycanın arasında olan Qarabağ ərazisinə yaxın xariclərdən erməni kütləsi axıtdı. Bu proses hazırda da davam edir. Burada **Türkiyəyə qarşı** ifadəsinin işlənməsinin xüsusi bir əhəmiyyəti var. Çünki daha çox I Pyotr hakimiyyətindən sonra sürətlənən, imperiyası strategiyası bu gün də davam edir və bu müəyyən İmperiya dairələri erməniliyi zaman-zaman 1905, 1915-1918, 1926, 1948, 1988-ci illərin hadisələrində siyasi kart kimi necə istifadə etmişdirsə bu günədək də Azəri-türkünə, geniş planda və xüsusi maraqda isə türk millətinə, qarşı istifadə etməkdədilər. Belə ki, Rusiya erməniliyi vasitəsilə hələ Xocalıya qədər (S. Şaumyanın icraçılığı ilə) 1918-ci il martında Bakıda, Şamaxıda, bir sözlə, İpək Yolu boyunca olan rayonlarda təsviredilməz vəhşiliklər, qətləmlər törətmişdir.

Məhəmməd Əmin Rəsulzadə “Azərbaycan Cümhuriyyəti” kitabında qeyd edirdi ki, “Şaumyanın cibində rus işğal ordusunu təxliyyə edilən, Türkiyə ərazisi üzərində erməni muxtariyyətinin elanına aid Leninin imzası ilə mumzi bir dekret bulunuyordu... Bu hadisə ilə bolşeviklər bir çox vilayətlərdə yaptıkları qanlı əməliyyatı Bakıda da tətbiq ediyordular... **“Milli Müsəlman Şurası”na** elani-hərb edən “Bakı Soveti” erməni alayları ilə bəliştirək **on minə** qərib (yaxın - R.R.) müsəlman qətl etdi. Qətl edilənlər mi- yanında əksəri əmələ (fəhlə - R.R.) və fūqara (yoxsul - R.R.) sinfindən olmaq üzrə minlərcə qadın, cocuq və silah daşımalarına imkan bulunmayan ixtiyarlar (qocalar - R.R.) vardır...

Bakı türk milliyyətəpərvərliyinin mərkəzi idi. Rus partiyası bulunan bolşevik fırqəsi bu mərkəzi dağıtmaq istiyordu. Bu xüsusda o, Rusiyanın türklərə qarşı ənənəvi bir müttəfiqi olan erməniləri buluyordu... Toplar, metralyozlar erməni əsgərlərinin yayılım atəşləri aeroplanlar həp müsəlman məhəlləsinə tövcih edilmişdi (tuşlanmışdı - R.R.) Müsəlman məhəlləsinin başına od yağdırılıyır, cəhənnəm püskürtülüyordu”.

Bu real faktların ifadəsi M.Ə. Rəsulzadənin qələmindən yadigar qalan, faciəli dənəimizin rəsmi tarixidir. Lakin faciəmiz dənəimizlə bitməmişdir. Nəhayət, əvvəlki illərin davamı olaraq Sovet imperiyası erməni quldurlarının əlilə dənənin gözü qarşısında 1990-cı ilin **20 Yanvarında Bakıda**, ardınca 1992-ci ilin **25-26-ı fevralında Xocalıda** Azəri-türkünə qarşı soyqırım əməliyyatı həyata keçirdi. Əlbəttə, zaman-zaman xalqımızın görkəmli ziyalılarna qarşı törədilən kütləvi siyasi, psixoloji, fiziki terrorları, qətliamları və repressiyaları da əlavə etsək mənərə tam aydın olar.

1920-ci ilin aprelində Azərbaycan rus sovet ordusu tərəfindən işğal edildikdən sonra torpaqlarımızın bir hissəsi Ermənistanə və Gürcüstənə verildi. Bununla yanaşı ermənilər Qarabağın dağlıq hissəsini də ələ keçirmək üçün fəallaşdılar. Qarabağın dağlıq hissəsini ermənilərə verib onu birdən-birə Ermənistanə birləşdirməyin mümkün olmadığını görən rus sovet hakimiyyəti ilə daha hiyləgər bir yol tutdular. Belə ki, “1921-ci il iyulun 5-də Rusiya Kommunist (bolşeviklər) Partiyasının Qafqaz bürosu Moskvanın göstərişi ilə Qarabağın dağlıq hissəsində ermənilər üçün vilayət yaradılması və onun Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikasının tərkibində saxlanması haqqında qərar qəbul etdi. MK-nın Qafqaz bürosu plenumunun axşam iclasının protokolundakı iştirakçılar aşağıdakılardan ibarət olmuşdur: RK (b) P MK üzvü Stalin, Qafbüronun üzvləri: Orconikidze, Kirov, Nazaretyan, Oraxelaşvili, Fiqatner, Nərimanov, Myasnikov, ASSR Xalq Xarici işlər Komissarı Hüseynov”.

Vurğulanması son dərəcə zəruri olan bir gerçəklik var. Biz hələ də düşmənlərimizi nə düzgün tanıyıyıq, nə də düzgün qiymətləndirmişik. Elə bu səbəbdən də zaman-zaman təkə torpaqlarımız deyil, həm də şüurumuz qəsb edilib. **Doğrusu, beynimiz torpağımızdan əvvəl işğal olunub.** Bu işğaldan qurtulmağın yeganə yolu ermənilik sisteminin əsl mahiyyətinin açılması, ona qarşı mübarizənin aparılması, bəşəri təhlükə olduğunun sübut edilməsidir. Yalnız belə olduğu təqdirdə insanlığın faciəsi Xocalı Soyqırımına beynəlxalq hüquq müstəvisində ədalətli yanaşmağa məcbur etmək olar və bu gün, Rusiyadakı lobbilərinin, yaxud ABŞ-dakı erməni lobbilərinin dəstəyini qazanan balayanların, petrosyanların, göçəryanların, sarkisyanların cəzalandırılması reallaşar.

Soyqırımı hadisəsi ilə əlaqədar olaraq burada qeyd edilməlidir ki, 09.12.1948-ci ildə BMT-nin Baş Assambleyasının 260 (III) A Qətnaməsi ilə qəbul olunan və 12.01.1951-ci ildən qüvvədə olan “BMT-nin Soyqırım Cinayətinin Qarşısının Alınması və Cəzalandırılması Konvensiyasının II və III maddəsinə əsasən Xocalı hadisəsi soyqırımı faktıdır. Həmin maddələrdə göstərilir:

Maddə 2: Bu Konvensiyaya müvafiq olaraq soyqırımı hər hansı milli, etnik, irqi və ya dini qrupun qismən və ya bütövlükdə məhv edilməsi məqsədilə törədilən aşağıdakı hərəkətlərdən biridir:

belə qrup üzvlərinin öldürülməsi;

belə qrup üzvlərinə bədən xəsarətləri və yaxud əqli qabiliyyətinə təsir edən zərərin yetirilməsi;

qəsdən hər hansı bir qrupun tam və ya qismən fiziki məhvini nəzərdə tutan həyat şəraitinin yaradılması.

Maddə 3: Aşağıdakı əməlləri törədən tərəf isə cəzalandırılır:

a) soyqırımı;

b) soyqırımı törətməyə yönəlmiş gizli sövdələşmə;

c) soyqırımı törətməyə birbaşa və açıq təhrik;

d) soyqırımı törətməyə qəsd;

e) soyqırımında iştirak.

III maddə bütövlükdə Ermənistanın despot və cani rəhbərliyi ilə əvvəlcədən sövdələşən, erməni quduzlarını təhrik və himayə edən, 366-cı alayının iştirakçı heyətinə şamil edilməlidir.

Son iyirmi yeddi illik reallıq göstərir ki, **hazırkı dünyada təkə siyasi maraqlar yox, həm də dini dünyagörüşlər toqquşur. Başqa sözlə, dünyada kapital müharibəsi ilə yanaşı din müharibəsi gedir.** Bütün təzyiqlər, zərbələr müsəlman ölkələrinə dəyir, istər Avropada, istərsə də ABŞ-ın müvafiq siyasi qüvvələri Azərbaycanın pozulan haqqının bərpası istiqamətində nəinki əhəmiyyətli bir addım atmayıb, əksinə “ermənilik” ideologiyasını qidalandırmaqla məşğuldur, illərdir Azərbaycan ictimaiyyətində belə bir fikir dolaşır ki, biz faciələrimizlə bağlı beynəlxalq ictimaiyyətə lazımı məlumat çatdırmamışıq, düzgün təəssürat yaratmamışıq, gərək daha geniş təbliğat aparaq. Əlbəttə bu, zəruridir və Azərbaycan dünya ölkələrində diaspor siyasətini dinamik olaraq aparmalı və bu formatda öz faciələrini dünya ictimaiyyətinin diqqətinə yetirməlidir. Lakin belə informasiya çatdırılması və dünya ictimaiyyətində Azərbaycan həqiqətləri haqqında təsəvvür yaradılması zəruri olduğu qədər də vacibdir. Lakin arxivlərə ehtiva edilmir.

I. Erməni ictimaiyyətinin və siyasi institutlarının özləri də yaxşı bilirlər ki, əlləri qana batıb və işğalçı, zəbtkar olaraq Azərbaycan torpaqlarını işğal altında saxlayırlar. Bu reallığın ifadəsi olaraq 2016-cı ilin Aprel döyüşləri ərəfəsində Ermənistan Parlamentinin vitse-spikeri Erməni Nağdalyanın Parlamentdəki çıxışının stenoqramını təqdim edirəm:

“Dağlıq Qarabağla və hazırda nəzarətimizdə olan torpaqlarla bağlı yanlış təsəvvürlərə qapılmaq gərək deyil. Bu yanlışlıq bizə çox baha başa gələ bilər. Necə ki gəlir... Hazırda nəzarətimizdə olan, əlimizə keçirdiyimiz torpaqları nə zamansa azad etməli, oradan çəkilməliyik. Reallığı anlamaq gərəkdir. Serj Sarkisyan zənn edir ki, vaxt uzatmaqla nəyəsə nail olacaqdır. Amma mən və üzvü olduğum partiya belə düşünür, istər beynəlxalq müstəvidə, istərsə də daxildə aparılan danışıqlar mənasızdır. Ya torpaqları qaytarmalıyıq, ya da qan tökdüyümüz torpaqlarda qanımızı töküüb alacaqlar.

Yeni müharibə regional fəlakət olacaq və həm Rusiya, həm də Qərbdən təzyiqlərə İrəvan davam gətirməyəcək. Dağlıq Qarabağ münaqişəsi ilə bağlı danışıqlarda dalan situasiyasının yaranmasına az qalıb. Dağlıq Qarabağın gələcəyi və statusu ilə bağlı referendum keçiriləndə, statusla bağlı qərar qəbul olanda və dünya birliyinin də qarabağlı ermənilərin dövlət müstəqilliyini tanıması üçün konkret addımlar atmağa başlayanda deməliyik ki, hüququmuz olmayan torpaqları istəmirik, indi əlimizdə, nəzarətimizdə olan o torpaqlara heç bir hüququmuz yoxdur.

Yenə deyirəm, qaytarın bu torpaqları. Siz düşünün ki, bizim uzatdığımız bu məsələ yalnız lider dövlətlərin Cənubi Qafqaza olan marağı yalnız Azərbaycanın xeyrinə olacaq. İndi beynəlxalq aləmdə işğalçı dövlət kimi tanırıq. Zənnimcə bir millət olaraq gələcəyimizi təhlükə altına atırıq...”

Bununla yanaşı, digər bir məqamı xatırladım. Ermənistanda Rusiyaya qarşı mitinqlər başlayanda “REQNUM” informasiya agentliyinin baş redaktoru, Kremlə və ermənilərə yaxınlığı ilə seçilən Modes Kalero geniş ictimaiyyət və media qarşısında çıxış etmişdir. Həmin çıxışın stenoqramı aşağıdakı kimidir:

“Ermənilər unutmamalıdırlar ki, əgər Rusiya olmasaydı onları öz qonşularından heç kim qorumazdı. XVIII əsrdəki böyük rus döyüşçüləri ilə məmurları sayəsində onlar artıq dövlət və paytaxta sahibdirlər. Onlar Suriya çöllərində yaşaya-yaşaya üzüm yarpaqlarına qiymə doldurub bükə bilməzdilər. Belə ki, orada nə üzümü, nə də qiyməni bilirdilər. Bunun əvəzində isə çörək bişirmək üçün yanacaq kimi istifadə ediləcək dəvə peyini bol idi. Deputat Jirinovski havayı yerdən ermənilərə deməmişdi ki, “rus qazı ermənilərin xoşuna gəlmirsə qoy onda onlar gedib peyin yandırsınlar”.

1970-ci illərdə ermənilər İrəvanın tarixindən müsəlman keçmişini silmək üçün “Sərdar sarayı”nı dağıtdılar. Bir xalqın tarixini ədəbiyyat nümunələri ilə müəyyən edirlər. Amma ermənilərdə bu, sadəcə yoxdur.

Öz mətbəxlərini isə tamamilə türk və azərbaycanlılardan götürərək hətta adlarını belə dəyişməyərək - lüləkabab, basdırma, bozbaş, dolma, kabab, düşbərə, piti kimi eyni saxlayıblar. Tarixi sənədlərdən də göründüyü kimi İrəvanın sadəcə beş yüz yaşı var. Və o, 1918-ci ildə məhz Rusiyanın köməkliyi ilə Ermənistanın paytaxtı olub. Buna qədər isə həmin ərazi İrəvan xanlığının mərkəzi idi.

Tarix isə hələ də heç bir erməni imperiyası tanımır. Əgər 1918-ci ilə qədər Qafqazda bir erməni dövləti olubsa, o zaman onun hara itməsindən tarixçilər indiyədək niyə baş çıxara bilmirlər. Onlar XIX əsrdə meydana çıxan Xaçatur Abovyana qədər heç bir yazıçıya da sahib olmayıblar. Yüz illər ərzində xalqı idarə edənlər onun başına yerləşdiriblər ki, biz ən qədim ağıllı xalqıq. Amma özləri Ermənistandan qaçaraq ruslardan sərhədləri qorumağı xahiş edirlər. Rusiyada isə əlyazmalar yanmır. Bunu ermənilərə daima xatırlatmaq lazımdır ki, bir daha dünyanı özlərinə güldürməsinlər...”

II. Dünyanı idarə edən qüvvələr, onların kəşfiyyət mərkəzləri və agentura şəbəkələri hadisələrdən olduqca məlumatlıdır. Lakin onlar haqq-ədalət üçün heç bir addım atmamış, işğalçı, soyqırımçı və terror müəlliflərini heç qınamamışlar da.

Maraqlıdır ki, 1987-ci ilin yanvarında ABŞ prezidenti C. Karterin sabiq köməkçisi Z. Bjezinski “Vaşinqton Tayms” qəzetinə verdiyi müsahibədə “Şər imperiyası” adlandırdığı SSRİ-nin gələcəyi ilə bağlı demişdi: “Gələcək 20-30 ildə dünyada milli və etnik münaqişələrin mərkəzi Sovet ittifaqı olacaqdır. Burada millətçilik canlı dinamik qüvvəyə çevriləcəkdir. Sovetlər öz millətlərinin problemini nəzarətdə saxlaya bilməyəcəklər. Onların sistemi ölümcül böhran ərəfəsindədir”. Siyasi analitika baxımdan burada həm də görünməyən bir həqiqət mövcuddur. Z. Bjezinski özü də bilmədən, ABŞ-ın (bəlkə də bilərəkdən) Sovet İttifaqına qarşı olan xarici siyasi strategiyasını fəş edir və planlarını dilə gətirirdi. Çünki onun danışıqındakı “**etnik münaqişələr**” ifadəsi xüsusən diqqətçəkəndir. Bir neçə il sonra Z. Bjezinskiyə dünyada baş vermiş qlobal dəyişikliyə həsr olunan “Möhtəşəm iflas: XX əsrdə kommunizmin doğulması və məhvi” adlı kitabı nəşr edildi. Bu kimi digər nümunələri çox göstərmək olar. Yuxarıda göstərilən iki müddəə isbat edir ki, Ermənistanın Azərbaycana qarşı işğalçılıq siyasətindən və törətdiyi qətlialardan, **Xocalı soyqırımından** dünya bixəbər deyil..

İnsan yaradılışında bir həqiqət vardır: “Mübarizə aparmaq qüdrəti onun yaşaması deməkdir. Öz haqqı uğrunda alınma mübarizə yazılan bir milləti yaralamaq olar, lakin onun qələbə əzmini sındırmaq olmaz. Bu gün sülhün yeganə yolu yalnız inadlı mübarizədir!!!